НАВІНКІ

17 - 23 кастрычніка 2002 №21(70) Кошт свабодны

ГІПЭРМАРКЕТ:

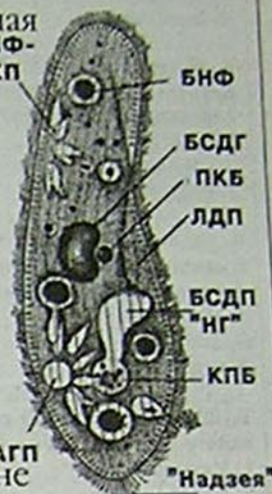
БЛАКТІНАЯ МАРА ЦІ ЧОРНЫ КАШМАР?

Вестка пра рашэньне ўладаў пабудаваць у Ждановічах, што пад Менскам, першы ў Беларусі гіпэрмаркет, як формула-1 абляцела ўсе рынкі сталіцы. «Ну, ціпа, супэрмаркеты ведаем. А што гэта за цуд такі, супэрмаркет з прыстаўкай гіпэр? Аптэка, штолі? На гіпэртанію падобна...» Насамрэч пад выпяндрожнай назвай хаваецца ненасытны гандлёвы монстар, здольны пахаваць ня толькі прыватных прадпрымальнікаў на рынках ды бабулек зь семкамі. Сетка дзяржаўных крамаў і Белкаапсаюз таксама апынуліся перад магільнай ямай. Аднак пераважная большасьць нашых грамадзянаў ня толькі недаацэньвае пагрозы, але й проста ня ведае, што такое гіпэрмаркет і як ён уплывае ня толькі на структуру спажываньня, але й на занятасьць насельніцтва... (Працяг тэмы на стар. 4-5)

Інфузорыі-туфелькі беларускай палітыкі

Чарговая апазыцыйная палітычная партыя не ўтрымалася ад спакусы падзяліцца. На гэты раз віншуем з родамі АГП і Лябедзьку. Мікрабіялягічнае дасьледаваньне на Стар. 2

Зямля – сялянам, а падаткі...

У адпаведнасьці з пастановай ураду, да 2004 году ў Беларусі будзе праведзеная ацэнка земляў усіх населеных пунктаў. Зацьверджаны сьпіс з 35 гарадоў, якія падлягаюць поўнай ацэнцы ў 2003 годзе, куды ўвайшлі абласныя й раённыя цэнтры. Пэ заканчэньні ацэнкі земляў урад установіць штогадовы зямельны падатак у выглядзе пэўнага працэнту ад вартасьці ўчастка, які будзе абавязаны плаціць кожны землекарыстальнік. Вартасьць зямлі будзе залежыць ад разьмяшчэньня ўчастка, ягонага добраўладкаваньня і забясьпечанасьці электрычнасьцю, вадаправодам, тэлефоннай сувязьзю, блізкасьцю транспартных камунікацыяў і іншымі фактарамі. Цікава, што самі фактары, у сваю чаргу, ад карыстальнікаў участкаў абсалютна не залежаць...

Земінспэкцыя ў ПРАСТАКВАШЫНА

Комікс на стар.8

Газэта «Навінкі» выходзіць зь лютага 1998 г. Зарэгістраваная ў Дзяржаўным камітэце па друку Рэспублікі Беларусь 23.02.1999 г. Пасьведчаньне аб рэгістрацыі №1272. Заснавальнікі: П.Канавальчык, А.Новікаў, А.Мазур. Галоўны рэдактар Паўлюк Канавальчык. Адрас для карэспандэнцыі: п/с 33, 220134 Менск, БЕЛАРУСЬ; E-mail: kampramat@tut.by; Адрас рэдакцыі: г.Менск, пр.газ.«Известия», 9-143. Надрукавана з гатовых дыяпазытываў у друкарні ТДА «Знаменіе», г. Менск, вул. Кальварыйская, 24. Заказ № 234

Нумар падпісаны да друку 17.10.2002г., а 00.01. Тыраж 3000 экз.

Навінкі ў тэстах

Ці ў курсе вы апошніх падзеяў?

1. Каго павіншаваў А.Лукашэнка з 24 гадавінай абраньня?
А) Папу
Б) Маму
В) С.Хусэйна

2. Хто праводзіць у Менску акцыю «Чысты горад»?
А) Скінхэды
Б) Антыфа
В) Экаміліцыя

3. Якую ўзнагароду атрымаў у Брусэлі беларускі журналіст Аляксандар Старыкевіч?
А) Срэбная ружа
Б) П'яная рожа
В) Нобэлеўская прэмія

4. На якім востраве днямі адбыўся жудасны тэракт, у выніку якога загінулі каля 200 турыстаў?
А) Малі
Б) Балі
В) Адвалі

5. Што рванула на 29 сэкундзе палёту на касмадроме Плясецк?
А) Мэтэарыт
Б) Ракета Саюз-5
В) Самагонны апарат

6. Якога вядомага француза ўзнагародзіў А.Лукашэнка ордэнам Францыска Скарыны?
А) Люка Бэсона
Б) Жака Шырака
В) П'ера Кардэна

7. Чым скончыўся матч нацыянальнай зборнай Беларусі па футболу са зборнай Чэхіі?
А) Перамогай
Б) Нічыёй
В) Як заўсёды

8. Хто стаў сябрам Нью-Ёркскай акадэміі навук?
А) Туркменбашы
Б) Узбэкбашы
В) Бульбашы

9. Колькі складае пэнсія С.Шушкевіча, якую днямі суд пакінуў бяз зьменаў?
А) Скрыня цьвікоў
Б) Качан капусты
В) 1,5 даляра

10. Чыя дэлегацыя пачала візыт у Беларусь 14 красавіка?
А) Бундэстагу
Б) Бундэсвэру
В) Бундэслігі

11. Зь якой літоўскай партыяй БНФ падпісаў дагавор аб супрацоўніцтве?
А) Саюз Айчыны
Б) Саюз нерушымы
В) Саюз мяча і арала

12. На чым у хуткім часе будуць развозіць пошту ў Віцебскай вобласьці?
А) На гарбу
Б) На самалётах
В) На конях

13. Што не спадабалася удзельнікам дэманстрацыі ў Варшаве, якіх паліцыя разагнала сьлезацечным газам?
А) Надвор'е
Б) Паліцыя
В) Эканамічны курс

14. Лябараторыя якога беларускага заводу адчынілася ў Літве?
А) Крышталь
Б) МТЗ
В) Аліварыя

Правільныя адказы: 1-А, 2-В, 3-А, 4-Б, 5-Б, 6-В, 7-В, 8-А, 9-В, 10-Б, 11-А, 12-В, 13-В, 14-Б

Памнажэньне дзяленьнем

З жыцьця палітычных хламідаманадаў

Расколы ў беларускіх апазыцыйных партыях ужо сталі банальнай прозай палітычнага жыцьця Беларусі. Скандалы вакол падзелаў БНФ або сацыял-дэмакратаў ўвогуле набылі цыклічны характар, стаўшы своеасаблівай «прытчай ва языцах». Нарэшце прыйшла чарга разрадзіцца й лібэралам.

Як стала вядома, лібэральны крэйсэр апазыцыі – Аб'яднаная Грамадзянская Партыя, якая хавала дагэтуль сваю цяжарнасьць пад слоем рытарычных балахонаў, нарэшце разрадзілася ўласным дзіцём раздору. Кіраўнікі шэрагу райкамаў партыі ў сталіцы склалі зь сябе кіраўнічыя функцыі, а некаторыя нават увогуле выйшлі з АГП. Галоўнай прычынай, па якой былыя паплечнікі Лябедзькі паклалі партбілет на стол, было «аўтарытарны стыль кіраўніцтва лідэра партыі». Маўляў, Лябедзька ўяўляе сабой гэткага міні-Лукашэнку партыйнага маштабу. Да таго ж шмат каму з экс-функцыянэраў не спадабаўся й славуты Лябедзькаў сэкс па тэлефоне зь Нямцовым. Ці мяркуюць лібэралы-раскольнікі ўтвараць якую-небудзь «Разьяднаную Грамадзянскую Партыю», пакуль не вядома.

Між тым, раскол у яшчэ адной буйной палітычнай сэкце Беларусі чарговы раз сьведчыць пра прымітыўную аднаклетачную сутнасьць фактычна ўсіх суб'ектаў беларускай палітычнай фаўны. Усе гэтыя дзяленьні і ядынаньні сапраўды вельмі нагадваюць вазьню аднаклетачных пад мікраскопам. Варта толькі ўважлівей паглядзець праз павелічальнае шкло на саміх апазыцыйных амёбаў і інфузорыяў-туфелек. Для большай дасьціпнасьці возьмем за ўзор жыцьцёвы цыкл аднаклетачнай зялёнай водарасьці хламідаманады (гл. мал.).

1. Пры спрыяльных умовах («добрае грантавае надвор'е») хламідаманада размнажаецца дзяленьнем. Перад дзяленьнем яна перастае рухацца («губляе палітчычную актыўнасьць»), з мацярынскай клеткі вызваляюцца 2-4 клеткі, якія ў сваю чаргу таксама дзеляцца. Такі ёсьць бясполы спосаб размнажэньня хламідаманады, празь які ўжо прайшлі і БНФ, і БСДП «НГ», і камуністы. А цяпер яшчэ й АГП.

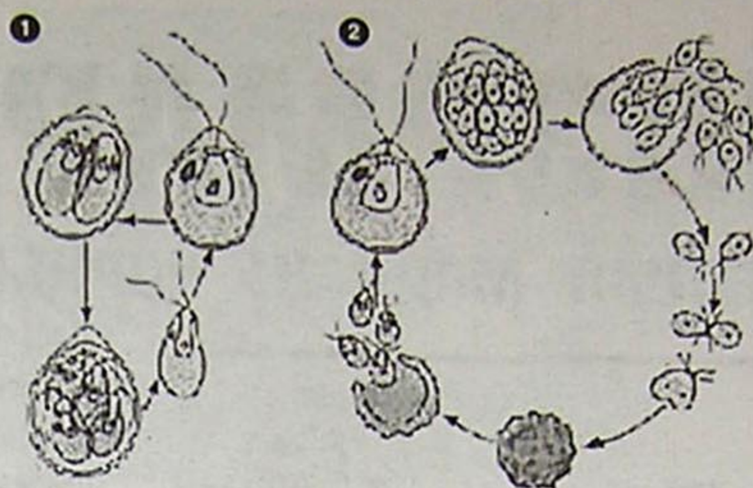

Схема дзяленьня клеткі хламідаманады зьяўляецца ўзорам палітычных працэсаў у Беларусі.

2. Пры наступленьні неспрыяльных для жыцьця ўмоваў («скарачэньне фінансаваньня з-за бугра») унутры хламідаманады ўзьнікаюць полавыя клеткі – гамэты. Гамэты выходзяць у ваду і злучаюцца папарна. Пры гэтым утвараецца зігота, якая пакрываецца тоўстай абалонкай і зімуе. Увесну зігота дзеліцца. Гэта полавы спосаб размнажэньня, які мы назіраем на прыкладзе мяцежных сацыял-дэмакратаў Караля, БСДГ Шушкевіча і «Надзеі» Палевіковай, якія робяць патугі да ўзьяднаньня. Аднак, як паказвае досьвед хламідаманады, гэты саюз ня вечны й абрэчаны на раскол, як толькі зноў прыгрэе грантавае сонейка.

Таму пакуль беларуская дэмакратычным апазыцыя не эвалюцыянуе на больш высокую ступень разьвіцьця (напрыклад, да ўзроўню плоскіх чарвей), працэс расколу ў палітычным бамондзе непазьбежны. Супраць прыроды не папрэш●

Трафім Лысенка,
генэтык

Падрубрыка

Пятку за «дзясятку»

Штосьці ня клеіцца ў нашага ўраду фінансавая палітыка. Ці жарты, Беларусь у 2002 годзе паводле тэмпаў інфляцыі ўтрымлівае ганаровае 1 месца сярод астатніх краінаў СНД. Ад пачатку 2002 году спажывецкія цэны ў Беларусі вырасьлі на 23%. Да таго ж усе гэтыя базары вакол увядзеньня расейскага рубля ў якасьці адзінай валюты Саюзу Беларусі і Расеі дадаткова падлівае сьпірцягі ў вогнішча нестабільнасьці, падрываючы тым самым давер грамадзянаў да свайго роднага вушастага. Такая сытуацыя ня можа не адбіцца на грашовай масе беларускіх зайцоў, што шмыгаюць па кашальках нашых суайчыньнікаў. Як стала вядома, *Нацбанк вырашыў выключыць з* абарачэньня купюры вартасьцю 1 і 5 рублёў. Да чаго гэта прывядзе, вядома: усе кошты хуценька будуць абкругленыя, і вядома ў большы бок. У нейкім сэнсе можна было б уздыхнуць з палёгкай, бо шараговы абывацель ужо закалёбаўся калупацца па кішэнях, шукаючы жаданыя капейкі або петакі, што прагна патрабуюць прадаўшчыцы ў любой краме.

У накладзе застануцца хіба што аматары канабісу, якія звычайна выкарыстоўвалі 1-рублёвую банкноту для скручваньня касяку. Цяпер гэтая працэдура будзе каштаваць як мінімум у 10 разоў даражэй. Аднак ня трэба панікаваць і патрабаваць скідак у дылераў: як перадаў бог Джа праз сваіх намесьнікаў на зямлі, неўзабаве рэальны кошт дзясяткі будзе роўны аднаму сёньняшняму рублю.

Колькі вяровачцы ні віцца...

Як гэта ні банальна гучыць, але Кучма лахануўся канкрэтна. На гэты раз, здаецца, Кучме наступае поўны гэць. У такі папандос не тапляў нават Лукашэнка: прэзыдэнту Украіны шыюць справу. Пасьля іскавай заявы мясцовай апазыцыйнай хунты Юліі Цімашэнкі & С° судзьдзя Апэляцыйнага гарадзкога суду Кіеву Юры Васіленка ўзбудзіў крымінальную справу аж па адзінаццаці (!) артыкулах. Калі справа дойдзе да суду, то па сукупнасьці абвінавачаньняў Лёня Кіеўскі можа загрымець на вышку (пажыцьцёвае зьняволеньне). Адным словам, дагуляўся ў кальчужкі. Тут ужо сапраўды выбар невялікі: альбо «чамадан, вакзал, Расея», альбо «кандалы, этап, на нары», дзе ён з такім паслужным сьпісам дакладна каралём хадзіць будзе. Пагадзіцеся самі, ня кожны аўтарытэт можа пахваліцца такімі артыкуламі:

1. Парушэньне тайны перапіскі (арт.165), незаконнае выкарыстаньне тэхнічных сродкаў для тайнага атрыманьня інфармацыі (арт.368).
2. Невыкананьне грамадзянска-прававых абавязацельстваў (арт.364), самаўпраўства (арт.365)
3. Парушэньне тайны ўсынаўленьня (арт.170), незаконныя дзеяньні адносна ўсынаўленьня (арт.171)
4. Незаконнае ўзьняцьце Дзяржаўнага сьцягу Украіны на рачных і марскіх суднах (арт.346)
5. Разбой (арт.191)
6. Парушэньне правілаў абыходжаньня зь мікрабіялягічнымі рэчывамі (арт.333)
7. Парушэньне раўнапраўя грамадзянаў (арт.163)
8. Замах на жыцьцё грамадзкага дзеяча (арт.112) ●

Багдадзкі кнігалюб

Купалы кніжка – Садаму зьніжка

Пакуль амэрыканцы ў хаўрусе з украінскай апазыцыяй працягваюць гнабіць і апускайць прэзыдэнта Кучму, ягоны беларускі калега і ў вус ня дзьме. Проста дзіву даесься, як усё ў нас – апошнім апірышчы дыктатуры і аўтарытарызму – прыходзіць чыста й гладка. І янкі асабліва не залупаюцца, і крэпне й мацуецца дружба й супрацоўніцтва з Іракам.
Садам Хусэйн нават дапамагае Беларусі ажыцьцяўляць сёйны праект стагодзьдзя – будаўніцтва новага корпусу Нацыянальнай бібліятэкі, падараваўшы на гэтыя справы 500 тысячаў грыноў. Такі падарунак мог зрабіць сапраўдны фанат беларускай літаратуры. Між тым

такая схема беларуска-іракскага супрацоўніцтва – проста знаходка. Уявіце сабе, як зручна: Садам дорыць нам паўмільёны на будаўніцтва, а Лукашэнка ад імя беларускага народу прэзэнтуе Іраку які-небудзь прагулачны Су-27 (вядома бяз зброі), каб чыста на пікнік у горы лётаць. І ты тут хоць лопні ад натугі, праслухоўваючы размовы двух лідэраў. У тых толькі адна размова, што пра бёзьнікі, юбілеі і падарункі: каму тачку ў дзень народзінаў падагнаць, каму апошні музычны цэнтар «Кальчуга» на юбілей, каму піратэхнічны набор хлапушак «Град» да вясельля.
Каб Кучма не трындзеў бы лішняга, а прыпахаў бы іракскага Лукашэнку будаваць Нацыянальныя бібліятэкі зь Лядовымі палацамі – усё было б на мазі. Тады б Садам Хусэйн не Купалу з Багдановічам на ноч чытаў, а зубрыў бы «Кобзаря» Шаўчэнкі ●

Мішэль Настрадамус,
архіварыюс

ІнтэгрАцыя

Новыя ўніяты

Апошнім часам палітычная сытуацыя ў Беларусі нагадвае зацішша перад бурай. Але надыход той самай буры, ад якой падзе тыранія, выклікае вялікія сумневы. Відаць таму дамарошчаная апазыцыя ўпарта намагаецца выдаць свае ўнутры- і каляпалітычныя інтрыгі й козьні за крапатлівую штодзённую працу па зьвяржэньні дыктатуры. Не пасьпеў яшчэ сьціхнуць інтэграцыйна-тэлефонны скандал з удзелам АГП і СПС, як новая порцыя бруднай бялізны прасачылася ў СМІ. Заключана пагадненьне паміж БСДП(НГ) Статкевіча і ЛДП Гайдукевіча. Здавалася б, што можа аб'яднаць непрымірымых лібэрал і сацыял-дэмакратаў акрамя агульнага беларускага канчатку «віч» ў прозьвішчы. Аказваецца, своеасаблівы пакт аб ненападзе падпісаны адмыслова для ўдзелу ў мясцовых выбарах 2003 году. Тут і пню зразумела, што ў справе аб'яднаньня партыйныя босы кіраваліся ня прагай да ўлады, не асабістымі фінансавымі інтарэсамі і нават не жаданьнем падас'раць калегам па лібэральным і сацдэмаўскім цахах. Выключна любоў да Бацькаўшчыны падштурхнула іх да такога кроку. Што ж на гэта надумаюць прэсьвятыя К.Цэткін і К.Лібкнэхт, а разам зь імі заходнія спонсары-грантадаўцы.

Лёня Галубкоў is back

Прывід пэнсійнай рэформы ўжо каторы год блукае па раўнінах, узвышшах і нізінах краіны. Навінка – ўвядзеньне дадатковага накапляльнага прынцыпу падліку пэнсіі. Паводле гэтага нэалібэральнага ноў-хаў, кожны будучы пэнсіянэр зможа рабіць дадатковыя ўнёскі не ў агульную разьмеркавальную кучу, каб карміць сёньняшніх пэнсіянэраў (перажытак сацыялізму, паводле АГП), а на ўласны рахунак у адпаведны дзяржаўны ці *прыватны пэнсійны фонд.*
Абяцаньня Лёняй Галубковым дывідэнды ды гарантыі ад інфляцыі заўсёды пабуджалі будучых пэнсіянэраў ахвяраваць сваім заробкам на карысьць разнастайных АО МММаў і рускіх дамоў «Селенга». Здавалася, усё гэта адышло ў мінулае разам з названымі кампаніямі. Менш наіўнасьці! Сёньня фінансавыя піраміды рызыкуюць вярнуцца ў выглядзе пэнсійных фондаў. Да таго ж мэтады ў іх тыя ж рэклама, якая спэкулюе на жаху перад беднасьцю і сацыяльнай неабароненасьцю. Прыклад: тры знятыя «Беларусьфільмам» рэкламныя ролікі, якія, паводле атрыманай намі інфармацыі, ў бліжэйшыя тыдні павінны зьявіцца на айчынных тэлеэкранах. 15-30 сэкундныя кліпы заклікаюць «мэтавую групу» (людзей працоўнага ўзросту) найхутчэй уступаць у шэрагі ўкладчыкаў г.зв. Беларускага Народнага Страхавога Пэнсійнага фонду. Як напісана ў сцэнары да аднаго з ролікаў, галоўны жаданы эфэкт рэкламы: «выклікаць (у гледача) стан дыскамфорту». «Жыцьцё на мізэрную пэнсію, галеча, падаўлены настрой павінныя ўпэўніць чалавека ў неабходнасьці скарыстаць дадатковае пэнсійнае страхаваньне» (Тамсама).
Уявіце сабе наступны сюжэт кліпа. Стаіць кухня ў «хрушчоўцы», якая даўно патрабуе рэмонту. За сталом апрануты ў сэканд-хэнд пэнсіянэр. На стале ежа: вадкая гарбата, чорны хлеб, таблеткі. Пры гэтым вам гундосяць за кадрам: «Что вы чувствуете, когда видите как сейчас живут пенсионеры на свои нищенские пенсии? А ведь они всю жизнь добросовестно трудились на предприятиях... Что Вы почувствуете, когда узнаете, что и Вас, ныне работающего, ждет такое же будущее...» Усім гэтым вас пужаюць толькі для таго, каб сказаць: «Требуйте у своего руководителя страхования дополнительной пенсии...» Калі дыскамфорт стабільна выкліканы, праз другі кліп вы зможаце даведацца, што кіраўнік вашага прадпрыемства найперш шукае не прыбытку і выратаваньня ад турмы, а грамадзкага адабрэньня ды сяброўства з рабочымі, і менавіта страхаваньне вас у

Беларускім Народным Страхавым Пэнсійным фондзе дапаможа яму дасягнуць запаветнай мэты. Калі два ролікі вы прагледзелі, не выключайце тэлевізар, пакуль ня ўбачылі трэці кліп, бо рызыкуеце застацца ў суіцыдальным стане. Вобраз сям'і, якая садзіць і гадуе дрэва выклікае ў вас «адчуваньне даверу, надзейнасьці і абароненасьці» (цытата са сцэнару) ня горш за пракладкі О.В.
Калі ж вашаму дырэктару нас'раць на вашую пэнсію, а яблыня і дача (вобразы «пазытыўнага» роліка) выклікаюць у вас толькі асацыяцыю з садова-палявымі работамі і душнай забітай электрычкай, раім вам увогуле не глядзець БТ у бліжэйшыя месяцы. Альбо закупіце як сьлед антыдэпрэсантаў ●

Сяргей Маўродзі,
падмануты ўкладчык

Служыць па-ўкраінску

Як заўсёды, катастрафічны недахоп фінансаваньня ня лепшым чынам адбіваецца на ўсіх галінах беларускай гаспадаркі. Не выключэньне і Узброеныя Сілы Беларусі.
Найбольш складаная сытуацыя назіраецца ў ваенна-паветраных сілах і супрацьпаветранай абароне краіны, што стаяць на стражы спакою роднага неба.
Адсутнасьць паліва прыводзіць да таго, што большасьць высокакваліфікаваных лётчыкаў страчваюць і без таго забытыя навыкі, для аднаўленьня якіх у Беларусі не хапае матэрыяльнай і навуковай базы. Вось і прыходзіцца зьвяртацца па дапамогу да суседзяў. Аднак часам гэтыя звароты выклікаюць лёгкую долю неразуменьня.

Нядаўна беларуская дэлегацыя на чале з камандуючым ВПС і войскамі СПА генэрал-маёрам А.Паферавым наведала суседнюю Украіну. Мэта візыту – азнаямленьне на практыцы з навучаньнем украінскіх ваенных лётчыкаў. Асаблівы інтарэс выклікала сыстэма падрыхтоўкі асабовага складу войск СПА Украіны на лёгкіх рэактыўных самалётах Л-39.
Ад такой навіны хочацца заараць «Караул!» З кого прыклад бярэм, з украінцаў? Ну-ну. Узгадайма хаця б сёлетнюю аварыю на авіяшоў у Львове, калі загінулі больш за 80 чалавек. Вось гэта пілатаж, вось гэта асы! Альбо мінулагодні стрэл украінскіх ракетчыкаў дакладна ў пасажырскі лайнэр, на якім знаходзілася 78 пасажыраў і пілотаў. У самае яблычка! Яшчэ доўга цёплыя хвалі Чорнага мора прыбівалі да берагу абломкі самалёту. Вось дзе сапраўды «самі ня лётаем і іншым не дадзім». Цікава, якую стратэгію разьвіцця Узброеных Сілаў мае Генштаб? ●

Мікалай Гастэла,
лётчык-выпрабавальнік

P.S. У рамках мэтодыкі абмену досьведам, якая так падабаецца вайсковаму начальству, прапануем запрасіць А.Раманцава на пасаду кіраўніка нацыянальнай зборнай Беларусі па футболу. Вынік будзе аднолькавы.

Перадавы досьвед ад дзядзькі Садама

БЕлыПі-Ар

Радасьць

Народ немагчыма
Падмануць,
падкупіць,
аскапіць,
запалохаць.

Ён галасуе душой,
Ён мае права любіць
Бацьку нацыі, безь якога плоха.

Цьвёрдай рукой, крывёю сваёй
Адказаў кожны сумленна.
Багдад і Ірак гадоў сем будуць жыць
З наймудрэйшым Садамам Хусэйнам.

Калі небясьпека над краінай вісіць
Баксавай лапай Буш разгуляўся.
Іракскі народ паўстаў як адзін
Пад сьцягам Радзімы сабраўся

Было б добра, каб і ў нас
Кожны балеў галавой і сэрцам
Да выбарчай урны ідзі грамадой
Ня будзь апалітычным перцам.

Беларусы, вы не рабы!
– Усе на выбары!

Ярыла Пшанічны

З кожным днём жарсьці вакол магчымай вайсковай апэрацыі ЗША накаляюцца як батарэі ў дамах менчукоў. Кангрэс ужо даў свой дазвол Бушу-малому на разьвязваньне бойні, засталося толькі дачакацца санкцыі Рады бясьпекі ААН, безь якой, у прынцыпе, таксама можна абысьціся. Ужо нават гатовы плян падзелу Іраку, у якім ён парэзаны нібыта каравай. Нават кіруючыя пасты разьмеркаваныя сярод прадстаўнікоў апазыцыі ў выгнаньні. Аднак пакуль Буш разьбіраецца з даканаўшым усю краіну маньякам-снайпэрам, у Багдадзе паранейшаму ўсё спакойна. Нязломны Садам сядзіць у бэтонным бункеры, схаваўшы факі ў кішэнях, і ў вус ня дзьмухне. На мінулым тыдні ўзяў ды ажаніўся зь дзяўчынай, маладзейшай за яго на некалькі дзесяткаў гадоў. Тым самым ён паказаў усім, на што яшчэ здатны сапраўдны арабскі мужык.
Кульмінацыяй антыамэрыканскай гістэрыі стала 15 кастрычніка, калі ў Іраку прайшла агульнанацыянальная забава – рэфэрэндум па падаўжэньні паўнамоцтваў дзеючага прэзыдэнта на сем гадоў. Яшчэ да сканчэньня падліку галасоў мясцовы першы нацыянальны тэлеканал адрапартаваў: 100% адказалі «ТАК». Некаторыя нават падпісваліся ўласнай крывёй.
Паназіраць за ходам плебісцыту і за палымяным каханьнем народу да свайго лідэру паехала прадстаўнічая дэлегацыя з брацкай краіны Беларусі на чале з намесьнікам кіраўніка адміністрацыі прэзыдэнта Мікалаем Іванчанкам. Аналітыкі гадаюць, чаму замест звычнага ў такіх вояжах ЛДПшніка Гайдукевіча на гэты раз паехаў камуніст Калякін. Аказваецца, першага іракскі бок проста не запрасіў. А Калякіна ўзялі, напэўна, каб той паглядзеў на мэтады барацьбы з апазыцыяй. Каб не павадна было.
Прымаючы да ўвагі апошнія заявы А.Лукашэнкі пра ягоны магчымы ўдзел у выбарах на трэці тэрмін, паездка падаецца вельмі плённай. Што й гаварыць, найкаштоўнейшы досьвед атрымалі функцыянэры для правядзеньня наступных перадвыбарчых кампаніяў, якія ўжо не за гарамі ●

«Представьте себе магазин площадью: в три футбольных поля! Представили? Это и есть гипермаркет. Причем не самый большой. В гипермаркете вы рискуете заблудиться и не найти дорогу к кассе...»

(Частная собственность, №24, 27.06.2002)

ВІЗЬІТ ДА МІНАТАЎРА

Гэта адбылося ... у кастрычніку 2008 году ...

Эркюль Пуаро,
дэтэктыў

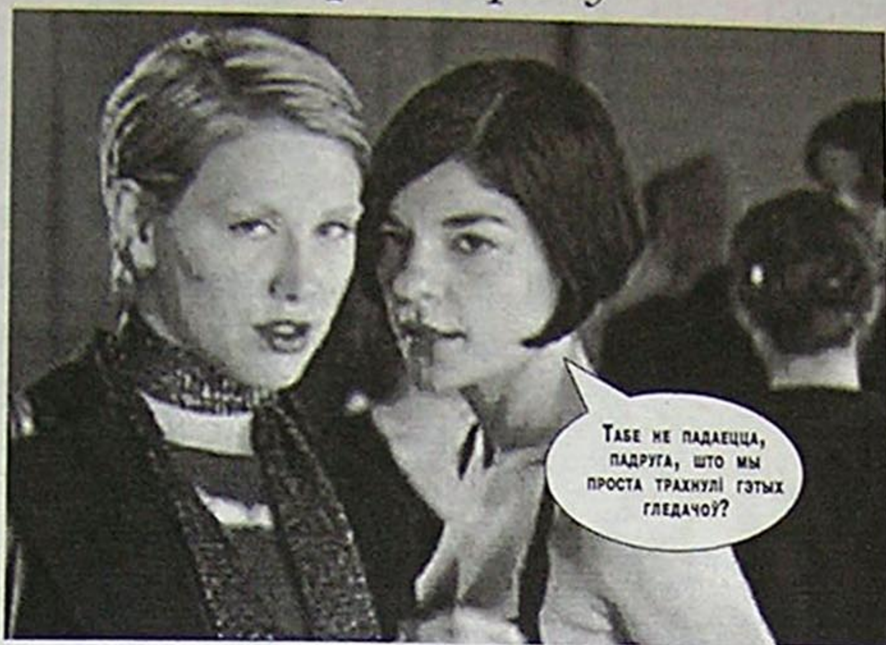
Сьведкі гандлёвай гігантаманіі

Ахвяры гіпэр-генацыду

Бабкі за месяцавае сьвятло

Эўрапейская фільмы становяцца клонамі амэрыканскага шырпатрэбу

Культурная глябалізацыя набірае абароты, і паказвае свой алчны ашчэр з самага нечаканага боку. Высокалобых эстэтаў, што днямі папёрліся ў менскія кінатэатры на паўсюдна разрэклямаваную (у тым ліку і супэрінтэлектуальным «Кінаклюбам») нямецкую кіну «Тарыф на месяцавае сьвятло» чакаў канкрэтны аблом. Замест выкшталцонага эўрапейскага фільму з закручаным сюжэтам, постмадэрновымі наваротамі і нечаканай, але шматсэнсоўнай сьмерцю ад дыярэі ўсіх галоўных герояў у фінале, гледачоў у выніку чакала псэўдаамэрыканская тупая камэдыя для саплівых першакурсьніц, у параўнаньні зь якой нават «Амэрыканскі пірог» падасца брутальным псыхозам Стэнлі Кубрыка з сэксуальнай афарбоўкай.

Сюжэт новага нямецкага шэдэўру просты, як гамбургер у разрэзе: не абцяжараная мазгамі дзяўчына ўвесь фільм імкнецца зьняць мужыка сваёй мары – дабрапарадачнага бюргера. Адзіная праблема – каб ня вельмі хутка, і захамутаць на ўсё жыцьцё, каханьне да труны, ружовыя соплі і г.д, што ў спадарыні ў выніку і атрымліваецца пры дапамозе тыповых жаночых сродкаў – сьлёз, падману і сэксу. Адно незразумела: чаму мэлядрамка для школьніц і хатніх гаспадынь прэзэнтавалася ледзьве як не працяг «Бяжы, Лола, бяжы», «новая надзея эўрапейскага кіно»? Відаць, ня толькі сюжэт, але й рэклямная кампанія праплочваліся заакіянскімі таўстасумамі, якія зацікаўленыя ў росьце дамінаваньня амэрыканскага тыпу мастацтва (як і ўсяго астатняга) у сьвеце. Не дарэмна ж пасьля элітнага «Кінаклюбу» з мінулага тыдню камэдыйка з посьпехам пайшла ў пракат ва ўсе мажорскія кінатэатры.

Ня дзіва, што ратаўнікам эўрапейскага рэнамэ, утаптанага ў бруд амэрыканцамі з Галівуду, стануць беларусы і канкрэтна Аляксандар Рыгоравіч, які строга запатрабаваў, каб беларускі блокбастэр «Настасься Слуцкая» быў зьняты ў рэкордныя тэрміны і ўсяго за 1 мільён даляраў, што аўтаматычна выключае большасьць эўрапейскіх краінаў са сьпісу канкурэнтназдольных у барацьбе за тытул заканадаўцаў кіношнай моды. Прэзыдэнт сказаў, каб наш фільм быў «выключна беларускім» і «па эўрапейскіх стандартах», якія мы цяпер, відавочна, і будзем устанаўліваць.

Сымболіку назвы «Тарыф на месяцавае сьвятло» разумееш толькі пасьля прагляду – табе тонка намякаюць, што заплаціў капусту ні за што. Аднак больш за ўсё шкада электрыкаў і працаўнікоў ЖЭСаў, якія канкрэтна накалоліся, аддаўшы кроўныя грошыкі за паход на прафэсійны для іх (як ім падавалася) фільм – таксама, дарэчы, прадуманы пі-ар ход. Так што спажыўцы электраэнэргіі пакуль могуць спаць спакойна, не баючыся ўвядзеньня платы за карыстаньне месяцавым сьвятлом. Калі, канешне, лунатыкамі ад такога кіна ня стануць

Сямейства Адамсаў

ГОсьці

Літаратурны хахлабуль

17 кастрычніка ў будынку Беларускага гуманітарнага ліцэя на Кірава 21 праходзіла сустрэча з украінскім паэтам Сяргеем Жаданом. Гэта безумоўна цікавы паэт які за апошнее дзесяцігодзьдзе надрукаваў трыпаэтычныя зборнікі «Цытатнік»(1995), «Генерал Юда» (1995), «Пепсі» (1998) атрымаў прэмію Бу-Ба-Бу «За лепшы верш году» (1998). А пачынаў з самвыдату («Трактор: Газета Сергія Жадана», зборнік «Рожевий дегенерат», 1993). Зараз ён намесьнік рэдактара часопіса «Гігіена». Член літаратурнай карпарацыі «Червона фіра», Віцэ-прэзыдэнт Асацыяцыі ўкраінскіх пісьменьнікаў. У сваіх авангардных вершах Сяргей Жадан актыўна выкарыстоўвае моцныя эмацыйныя выразы, за што можа мець посьпех у гарачых прыхільніц творчасьці гурту ЛЕНИНГРАД і Лэся Падэрв'яньскага, пра якога сам Жадан гаворыць, што гэта «літаратура, за якую ня сорамна». Нямнога з выбранага С. Жадана:

поезія твого народу зрозуміла іншим
без перекладу
навіть коли тобі на це насрати
тридцять років без війни
тридцять років без майбутнього
тридцять років старої музики
писання в порожнечу
країна з аграрним драйвом
ось вони твої валізи
твої нирки
твоя література

Мікола Астроўскі

Beatles, Get Back?

Нэкрарэалізм крапчае з дня ў дзень. Сьледам за Элвісам Прэслі, Куртам Кабэйнам, Тупакам Шакурам з Аліёй, да нядаўняга дня нараджэньня Джона Ленанана і ў гадавіну сьмерці Джорджа Харысана рыхтуецца да выданьня новы пасьмяротны альбом твораў апошняга. А пакуль жывыя мошчы ў выглядзе Макартні і Рынга Стара зьбіраюцца з гэтай нагоды ў канцы лістапада даць у Лёндане сумесны канцэрт. Мо яшчэ і з аскепкаў THE BEATLES з маладой крывёй у выглядзе якіх SPICE GIRLS гурт рэінкарнуюць пад старой назвай? І бяз гэтага добрая палова малалетак пакутуе на музычную нэкрафілію – цягаюцца ў майках з Цоем ды Кабэйнам, дык не – прага да грошай натхняе ненажэрных прадʼюсараў да ўсё новых вычвараньняў, выданьняў новых альбомаў і плякатаў знакамітых нябожчыкаў. І замест таго, каб выдаваць жыцьцясьцьвярджальныя гімны Брытні Спірз ды EMINEM, яны правакуюць новыя рэцыдывы нэкрабітламаніі ў грамадзтве. Усё-такі добра, калі музыкі ўсім гуртом, прыкладам у авіякатастрофе, гінуць, як LYNYRD SKYNYRD – зь іхных ашмёткаў ужо было складана хоць нешта загнаць, хіба толькі гузікі ад сцэнічных касьцюмаў. *Варта было б кампаніі* Супрановіча раскруціць Вольскага, каб той аддаў на выданьне альбом «апошніх і невядомых песьняў гурта МРОЯ», няхай нават Лявон іх зараз напіша. Ён жа, дзякаваць богу, пакуль жывы... і жыць будзе вечна

Марк Чэпмэн,
бітламан

«Іду па Панікоўцы, слухаючы вецер пераменаў»

Куміры 80-х група SCORPIONS 3 лістапада будуць часаць кішэні сэнтымэнтальных байкераў зноў у тым самым саркафагу, як быццам яго будавалі для стрып-шоў аксакалаў замежнай эстрады,а не для працы мясцовых дэпутатаў і дэлегатаў. Калі пайшла хваля нямецкага хард-н-хэві, «скарпіёны» былі на вяршыні хіт-парадаў камэрцыйнай поп-рок музыкі, задача якой была аглушаць, захапляць, забаўляць агрэсіўных і асацыяльных падлеткаў, каб адцягнуць іх увагу ад істотных палітычных праблемаў (барацьба за мір, пратэст супраць павышэньня камунальных коштаў, легалайз і г.д.) Характэрная рыса для музыкі такога напрамку – гэтак званыя «медлякі», сэнтымэнтальныя балады пасярод альбому, поўнага гучнага рок-грукатаньня, пад якія фанаты стоячы абдымаліся – «танчылі», а калі не было партнёра адпаведнага полу, проста адцягваліся, запальваючы агеньчык запальнічкі. Раней міліцыя забараняла такія піратэхнічныя забавы, цяпер – о, свабода! – можна ўсё. Песьні для павольных балад былі пераважна «пра любоў», вось толькі ў 1991 годзе Кляўс Майн напісаў хіт «Вецер пераменаў», з нагоды без адзінага стрэлу атрыманьня ўсходненямецкіх зямель у падарунак ад Гарбачова. «Я іду па Маскве, па парку Горкага, слухаючы вецер пераменаў» – пяецца ў песьні. Савецкая сымболіка тады часова ўвайшла ў моду і куцюр'е актыўна шылі дарагія ватнікі і вушанкі «а-ля рюс». Пасьля свае ж матрошкі прыходзілася выкупляць з замежжа за шалёныя бабкі. Цяпер жа пытаньні ад рэдакцыі: 1) Якую песьню напішуць «скарпіёны» пра Камароўку і Панікоўку? 2) Хто будзе езьдзіць і сьпяваць пра «freedom bell for peace of mind», калі такія дыназаўры павымруцца, а новыя не народзяцца? Няўжо саркафаг будзе прастойваць?

Ці разродзяцца пэнсіянэры рок-сцэны мэталічнай баладай, прысьвечанай нашай сталіцы?

Як адцягнуцца...

Па-арбакайцку

Непаўторны клон маладой Пугачовай – старая **Крысьціна Арбакайтэ** выступае **18.10 у West WC з новай праграмай «Там та ди дам»**. Каму канкрэтна зьбіраецца даць сьпявачка, з-за сейнага пэрманэнтнага насмарку дагэтуль разабраць немагчыма. Можа, варта выдаліць адэноіды?

Па-памідораўску

Першага лістапада Саша Памідораў такі прэзэнтуе свой **альбом «Сьвята пакрадзенае» у Парк-клюбе «Мінск»**. Што цікава, першы наклад альбому выйшаў яшчэ паўгады таму – тады ў пагоні за таннай папулярнасьцю Памідор пафарбаваў стольнік кампактаў аўтаэмалью і абазваў «чорным выданьнем». За паўгады першая «эксклюзіўная» сотка са скрыпам разышлася, аўтаэмаль скончылася – надышла чарга прэзэнтацыі «шырокамаштабнага белага выданьня». А нам-та кампакцік зажылілі...

Па-крамбам..бум...

Вы не паверыце! Ганаровы караваншчык беларускага року **Лявон Вольскі** ізноў вылез з прэзэнтацыяй свайго застольнага (застойнага, адстойнага – патрэбнае падкэсьліць) альбому **«Крамбамбуля»**, запісанага яшчэ ўвесну. Калі мне ня здраджвае памяць, гэта як мінімум шостая прэзэнтацыя кампакту. Падобна, што Лявон вырашыў ісьці на рэкорд... Хто яшчэ ня чуў згаданую падборку рэстаранных песенек, можа гэта зрабіць **6.11 у Парк-клюбе «Мінск»**.

Па брэйку

Старэйшае пакаленьне яшчэ памятае, як часопіс *Крокодил* у сярэдзіне 80-х змагаўся з брэйкам – «адстойнай зьявай, якая прапагандуе адыход моладзі ад сацыяльнай актыўнасьці і прагрэсіўнага мастацтва, прыводзіць да грамадзкай дэградацыі і тупога праціраньня штаноў аб асфальт». І вось калі ласка – **2.11 у Маладзёжным тэатры эстрады брэйк-данс-фэст «Сіла двух» з удзелам НЕАСТАНДАРТНОГА ВАРИАНТА, КОЗА НОСТРЫ, DSB** ды іншых. І ўсё ж такі *Крокодил* меў рацыю – вострасацыяльнага хіп-хопу ды рэпкору ад нашых не дачакаесься...

Па балету

Нельга абысьці увагай **гастролі японскага балету** пад маляўнічай назвай **NBA BALLET COMPANY (Ёперны, 24-25.10)**. Зачыніўшы вочы, так і бачыш на падмостках двухмэтровага Мэджыка Джонсана, які ў грацыёзным фуэтэ выбівае ачко супернікам...

Па рокапопсу

Дзеля паўнаты дыягназу нельга не ўзгадаць яшчэ пра дзьве гастролі куміраў падлеткаў: **18.10 у Саркафагу Рэспублікі** выступае **ОКЕАН ЕЛЬЗИ** – лідэры накірунку «хахла-поп», а **20.10 у Лядовым палацы – былы вакаліст гурта «Лейся, песня» Валерык Кіпелаў** выконвае рэпэртуар своечасова сканаўшай АРИИ. Што адзін, што другі сэйшн – поўны адстой. Але схадзіць трэба – каб не адстаць ад моды і каб пацаны ў двары не засьмяялі....

Па-кіношнаму

З тых часоў як па БТ а 1-ай гадзіне ночы сталі паказваць «эротыку», стала ўвогуле цяжка ўявіць, хто і навошта ходзіць у нашыя занюханыя кінатэатры. Тым больш, што паказваюць у іх усё тое ж, што й на мінулым тыдні – **«Тры Х...» («Аўрора», «Бярэсьце»), «Ракавая баба» («Вільнюс»), «Зьвязда» («Кастрычнік»), «Г.Потэр» («Камсамолец»)**. Адзінае што больш-менш радуе вока – **«Дрэнная кампанія» («Масква»), «Мэксыканец» («Перамога»)** і мілая дзіцячая кінастужка (так пазначана у афішы) пад назвай ... **«Jurassic Park-3»**(!) (**«Партызан»**). Прыемных сноў, дзеткі!

Санітар,
культурны футуроляг

Хрэн на палачцы

Новая вылазка сэксуальных меншавікоў: расейская фірма наладзіла выпуск сымулятараў мінету.

Колькі ўжо бруду выліта на рознага кшталту кансэрватыўныя арганізацыі, якія на кожным вуглу балабоняць пра «растленьне грамадзтва» й «падзеньне маральнасьці» сучаснага грамадзтва. Аднак часам падаецца, што гэтыя фанацікі з рознага кшталту рэлігійных і палітычных сэктаў сапраўды маюць рацыю. У такой выснове можна лёгка ўпэўніцца, азнаёміўшыся з прадукцыяй маскоўскага таварыства з абмежаванай адказнасьцю «КФ Меньшевик», што спэцыялізуецца на вытворчасьці ледзянцоў для дзятвы, прадукцыя якой зьявілася й на беларускім рынку ласункаў. Аднак калі вы лічыце, што рабіць сасулькі – гэта справа несур'ёзная (кшталту «адсасаў і забыў»), вы рызыкуеце трапіць у шэраг ветраных сэксуальных вычварэнцаў. Прадукцыя «КФ Меньшевик» толькі зь першага погляду нагадвае прывычны «чупа-чупс». Бо назва для гэтага монпасье на палачцы гаворыць сама за сябе – «Лизун Сосун».

І гэта ня проста чыясьці блаж або памылка маркетынгавай палітыкі. Наадварот, падаецца, што гэта добра прадуманы рэклямны ход, толькі далёка не кандытэрскай прамысловасьці. Акрамя таго, што гэтую карамельку можна проста смактаць («сасаць»), вы маеце магчымасьць пакаштаваць смак апэльсіну, клубніцы, банану і яшчэ цэлага букету араматызатараў, якімі карыстаюцца... вытворцы прэзэрватываў «Неваляшка» або іншыя кампаніі па вытворчасьці гумавай прадукцыі №2 (бо як ні ліжы, «Лизун Сосун» мае ўстойлівы прысмак гумы ў роце).

Такое наватарства з боку майстроў гандону ў нашым сьвеце капіталістычнай канкурэнцыі зразумець можна. Аднак «меншавікі» з абмежаванай адказнасьцю яўна пралічылі наступны факт: акрамя дзяўчынак, «Лизун Сосун» з

задавальненьнем могуць ужываць і хлопчыкі. А тут і да сэксуальнага меншавізму недалёка – акурат час біць трывогу для прыхільнікаў маральнага пурытанства.

Усіх, хто застаўся неабыякавы да кандытарска-сэксуальнай тэмы, запрашаем зьвярнуцца непасрэдна да вытворцы пікантнай навінкі ТАА «КФ Меньшевик» па адрасу:
ул. Иловайская 10, 109652 Москва, Россия.

Накрутка ў «Падпісных выданьнях»

У краме «Падпісныя выданьні», што на праспэкце недалёка ад начніка «Узвышша», вывесілі на продаж карціны «майстроў выяўленчага мастацтва», сярод якіх мы нечакана для сябе знаходзім ужо парадкам знаёмыя імёны: З.Вішнёў, У.Акулаў, Ю.Барысевіч і іншыя. Цэны на сучаснае мастацтва заўсёды зьдзіўляюць таго, хто нічога не разумее ў фарбах, халстах, жывапісу і ўвогуле прафан. Пагрунтаванае палатно дый фарбы, рамка і цьвік разам каштуюць 40-50 баксаў. А яшчэ мастак пераканаўча пазірае ў вочы і грозна гаворыць: «Я – геній!». Пакупнік узгадвае ўсё, што ён чытаў пра Ван Гога: «Трэба ж... таксама казалі, што шызік, а цяпер карціны яго - ого! У Луўрах!», і адшпільвае па поўнай праграме. Аднак часта мастакі трапляюць у лапы несумленных мэнэджэраў і апынаюцца ў становішчы цэйлонскай сланіхі Камілы, якая на сваёй другой радзіме ў канадзкім заапарку адкрыла сваё прызваньне – жывапіс. Каміла бярэ пэндзаль хобатам і крэмзае на палатне каляровыя паскі, а дырэкцыя заапарку нажывае фантастычныя бабкі на слановым хобі.

Таму, каб самім не лахануцца, на ўсялякі выпадак праверце сябе. Вы прыйшлі на выставу сучаснага мастацтва і паглядзелі карціны – прыслухайцеся да свайго ўнутранага голасу: якія ў вас узьніклі жаданьні? Варыянты могуць быць наступныя:

а) купіць карціну;
б) намаляваць карціну;
в) паглядзець на таго, хто гэта намаляваў;
г) паглядзець на таго, хто гэта купіў;

д) паглядзець на таго, хто гэта дазволіў.

Вызначылі свой адказ? Добра. Такім чынам, калі ваш адказ:

А – вы новы беларускі бізнэмэн, пакуль яшчэ ў вас не хапае грошай на жывапіс, таленавітых сланоў і шымпанзэ, але не адчайвайцеся, усё яшчэ наперадзе, а пакуль, няхай у офісе хаця б гэта павісіць...

Б – вы зразумелі сэнс справы! Дзярзайце, але не забывайце пра лёс Ван Гога!

В – вы яшчэ ня выбралі паміж прызваньнем журналіста і псыхапатоляга.

Г – вы зрабілі свой выбар, мэдынстытут чакае вас.

Д – ваша прызваньне – юрыст альбо дырэктар клюбу

Анры дэ Тулуз-Латрэк

Но*бэ*ль з Асьвенціму

Нобэлеўскую прэмію па літаратуры ў 2002 годзе атрымаў вугорскі пісьменьнік Імрэ Кертэш, які атрымаў міжнародную вядомасьць як аўтар трылёгіі, апавядаючай пра жыцьцё 14-гадовага падлетка ў канцэнтрацыйных лягерах Асьвенцім (Аўшвіц) і Бухенвальд. Першая кніга «Безнадзейны» была напісаная ў 1975 годзе. «Фіяска» і «Калыска для ненароджанага дзіцяці» – у 1988 і 1997 гадах. Імя Імрэ Кертэша аказалася незнаёмым савецкім і постсавецкім чытачам як у нас, гэтак і за межамі Беларусі. У 70-я і 80-я гады трактоўка лягерных рэаліяў неардынарным пісьменьнікам, які перакладаў Ніцшэ, Фрэйда, Вітгенштэна і Канэці, магла не спадабацца камуністычным ідэолягам, бо тыя патрабавалі, каб у мэню ў Бухенвальдзе было адназначна горш, чым у сталоўках ГУЛАГу, а ў 90-я – нібы і «мода» на Асьвенцім прайшла, і актуальнымі былі іншыя тэмы (напрыклад, калі ж нарэшце Стакгольмская Акадэмія дасьць прэмію Васілю Быкаву?).

Арыгінальнасьць аўтарскай пазыцыі Кертэша ў тым, што ён не апісвае кашмары лягернага жыцьця, не дэманізуе ворага. Наадварот, ягонаму герою, нармальнаму яўрэйскаму падлетку, дапамагае выжыць здольнасьць знаходзіць падставу для аптымізму нават у такіх экстрэмальных умовах, як канцэнтрацыйны лягер Бухенвальд. Канцлягер хутчэй нагадвае даўлатаўскую «Зону», чым дантаўскае пекла. Хтосьці можа спалохацца: «Ага! А потым скажуць, што бухенвальдзкая дыета была карыснай для здароўя вязьняў, якія не хварэлі на цукроўніцу і атлусьценьне», а хтосьці скажа: «Вядомая справа – жыды! Пра тое, як яны беларусаў у Курапатах нішчылі, ніколі не напішуць!» Але ня трэба шукаць нейкі глыбокі падтэкст у эстэтычных прыхільнасьцях стакгольмскіх акадэмікаў. Сёлета – паліткарэктная гуманістычная кніжка з глыбокім філязафічным сэнсам, заўтра – нэўра-рамантыка (таксама гуманізм) Альда Новэ, пасьля дзеля прыколу – Прахanаву ці Лімонаву (той таксама сядзеў). А можа калі і якому беларускаму літаратару пашчасьціць адарваць прэстыжны прыз?

Па прызнаньні Нобэлеўскага ляўрэата Кертэша, яўрэям у Аўшвіцы і Бухенвальдзе жылося ня так ужо й блага

Альбэр Камю